

Folketingets Sundhedsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 5. november 2010

THA/ J.nr. 2010-6803

Under henvisning til Folketingets Sundhedsudvalgs brev af 19. oktober 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 60 (SUU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 60:

"Ministeren bedes kommentere på artiklen fra Jyllands-Posten den 19. oktober 2010 "Ny strid om overbetaling", hvor næstformanden i KL, borgmester Erik Fabrin (V), kalder det offentlige tilskud til høreapparater en "forkert anvendelse af offentlige midler". Og uddyber "Hvis man skal bruge offentlige tilskudskroner, skal det komme slutbrugeren til gode. Her ender pengene ikke hos borgeren, men hos høreapparatfabrikanten og den private hørreklinik eller ørelægen". Er ministeren enig med Erik Fabrin i, at ordningen er en forkert anvendelse af offentlige midler, og vil ministeren undersøge om det offentlige tilskud til høreapparater burde være lavere?"

Svar:

Det var et enigt Folketing, der i 2000 indførte ordningen, hvorved borgere med behov for høreapparat kunne få tilskud til høreapparatbehandling på private, godkendte hørreklinikker og dermed undgå de lange ventetider i det offentlige system. Det var også et enigt Folketing, med undtagelse af Enhedslisten, der i 2002 vedtog at hæve tilskuddet fra 3.000 til 5.000 kr. pr. høreapparat.

Tilskuddet på 3.000 kr. pr. apparat gav fortsat borgeren en stor egenbetaling. Et høreapparat kostede i offentligt regi i gennemsnit ca. 3.200 kr. eksklusiv moms på daværende tidspunkt, så et tilskud på 3.000 kr., der ud over selve høreapparatet også skulle dække høreprøve, tilpasning, service og garanti, var ikke tilstrækkeligt til, at borgerne kunne få gratis eller næsten gratis høreapparatbehandling. Under behandlingen af lovforslaget i 2002

drejede debatten i Folketinget sig bl.a. om, hvorvidt tilskuddet fortsat ville være for lavt til, at borgerne kunne få gratis eller næsten gratis høreapparatbehandling i privat regi.

Baggrunden for indførelse af frit valgordningen var at sikre borgere med hørenedsættelse en hurtig og fleksibel adgang til at få kompenseret deres høretab. Derfor er det også dybt beklageligt, at der er eksempler på, at ordningen misbruges.

De voksende udgifter på området og den høje aktivitet er uacceptabel, hvis ikke det er udtryk for et reelt stigende behov for høreapparater i befolkningen. Der er derfor igangsat en kulegravning, der skal fokusere på udgiftskontrol, gennemsigtighed, kvalitet mv. Kulegravningen, som skal være afsluttet primo 2011, skal bruges til at vurdere, hvorvidt der er behov for nye tiltag på området.

Benedikte Kiær

/ Karin Ingemann